

Jan Paweł II

Julita Pawlak

Jan Paweł II, właśc. Karol Józef Wojtyła; ur. 18 maja 1920 w Wadowicach, zm. 2 kwietnia 2005 w Watykanie) – polski duchowny rzymskokatolicki, biskup pomocniczy krakowski (1958–1964), a następnie arcybiskup metropolita krakowski (1964–1978), kardynał (1967–1978), zastępca Przewodniczącego Konferencji Episkopatu Polski (1969–1978), 264. papież i 6. Suweren Państwa Watykańskiego w latach 1978–2005. Święty Kościoła katolickiego.

- Został wybrany na papieża przez drugie zgromadzenie kardynałów po śmierci Jana Pawła I, który zmarł po trzydziestu trzech dniach pontyfikatu. Kardynał Wojtyła został wybrany trzeciego dnia konklawe i przyjął imiona Jan Paweł dla uhonorowania swojego poprzednika. Jego wybór na Stolicę Piotrową miał szczególny wpływ na wydarzenia w Europie Wschodniej i w Azji w latach 80. i 90. XX wieku, w szczególności na przemiany demokratyczne w Polsce i w innych krajach bloku wschodniego. Za główny cel swojego papiestwa Jan Paweł II postawił sobie transformację i zmianę położenia Kościoła katolickiego, chciał „postawić swój Kościół w sercu nowego sojuszu religijnego, który zgromadziłby Żydów, muzułmanów i chrześcijan w wielkiej religijnej armadzie”. Przyczynił się do poprawienia relacji Kościoła katolickiego z judajzmem, islamem, z Kościółem prawosławnym oraz Wspólnotą anglikańską^{[1][2][3]}. Jan Paweł II podzielał nauczanie Kościoła w takich kwestiach jak utrzymanie celibatu, potępienie mechanicznej, chemicznej i hormonalnej antykoncepcji oraz niedopuszczenie kobiet do święcenia, za co był przez niektórych krytykowany, i choć popierał reformy soboru watykańskiego II, był postrzegany jako konserwatywny w swojej interpretacji tych reform

Zmarł 2 kwietnia 2005. W [ceremonii pogrzebowej](#) uczestniczyły delegacje z ponad 150 państw^[8], a w Polsce ogłoszona została [sześciodniowa żałoba narodowa](#). [Proces beatyfikacyjny Jana Pawła II](#) rozpoczął się miesiąc po jego pogrzebie, z pominięciem tradycyjnego pięcioletniego okresu oczekiwania. Został beatyfikowany 1 maja 2011, po czym 27 kwietnia 2014 został [kanonizowany](#), równocześnie z papieżem [Janem XXIII](#). Wydarzenie to przeszło do historii Kościoła z powodu ogłoszenia świętymi dwóch papieży w obecności dwóch biskupów Rzymu – urzędującego [Franciszka](#) i emerytowanego [Benedykta XVI](#).

Dzieciństwo

- Urodził się w [Wadowicach](#) 18 maja 1920, jako drugi syn [Karola Wojtyły](#) i [Emilii z Kaczorowskich](#)^[12]. Ród Wojtyłów wywodzi się z [Czańca](#) koło [Ket](#) i [Lipnika](#). Ród Kaczorowskich pochodzi z [Michalowa](#) koło [Szczepieszyna](#).
- Karol Wojtyła został [pochrzczony](#) w [kościółce parafialnym](#) 20 czerwca 1920 przez księdza Franciszka Żaka, [kapelana wojskowego](#)^[12]. Jego [rodzicami chrześnymi](#) byli Józef Kuczmierczyk, szwagier Emilii, i jej siostra, Maria Wiadowska^[13]. [Pierwszą Komunię](#) przyjął w dniu 25 maja 1929^[13], a sakramentu [bierzmowania](#) udzielił mu abp [Adam Stefan Sapieha](#) 3 maja 1938; na bierzmowaniu przyszły papież wybrał imię Hubert, na cześć [Karola Huberta Rostworowskiego](#)^[12].
- Rodzina Wojtyłów żyła skromnie. Jedynym źródłem utrzymania była pensja ojca – wojskowego urzędnika w Powiatowej Komendzie Uzupełnień w stopniu [porucznika](#)^[2]. Matka pracowała dorywczo jako szwaczka. [Edmund](#), brat Karola, po ukończeniu [wadowickiego gimnazjum](#) studiował [medycynę](#) w [Krakowie](#) i został lekarzem^[12]. Wojtyłowie mieli jeszcze jedno dziecko – Olgę, która zmarła 16 godzin po urodzeniu 7 lipca 1916 w [Białej](#)^[14]. Papież wspominał ją w opublikowanym po śmierci [testamencie](#) – na równi z rodzicami i bratem. Fakt urodzin i śmierci starszej siostry papieża ujawnił francuski dziennikarz i filozof [André Frossard](#), autor wydanej w 1982 książki *Nie lękajcie się! Rozmowy z Janem Pawłem II*.
- W dzieciństwie Karola nazywano najczęściej zdrobnieniem imienia – Lolek. Uważano go za chłopca utalentowanego i wysportowanego. Regularnie grał w [piłkę nożną](#) oraz jeździł na [nartach](#)^[2]. Bardzo ważnym elementem życia Karola były wycieczki krajoznawcze, a także spacer po okolicy Wadowic. W większości wycieczek towarzyszył mu ojciec.
- Grobowiec rodziców i brata na [Cmentarzu Rakowickim](#) w Krakowie

Młodość

- Wczesny okres jego dojrzewania jako nastolatka został naznaczony śmiercią najbliższych. Gdy miał 9 lat, zmarła matka (13 kwietnia 1929). Trzy lata później, 5 grudnia 1932, w wieku 26 lat, na [szkarlatynę](#) zmarł jego brat [Edmund](#)^[12].
- Od września 1930, po zdaniu egzaminów wstępnych, Karol Wojtyła rozpoczął naukę w 8-letnim Państwowym Gimnazjum Męskim im. [Marcina Wadowity](#) w Wadowicach^[2]. Według jego katechetów, wyróżniała go wówczas ogromna [wiara](#)^[2]. W pierwszej klasie ks. [Kazimierz Figlewicz](#) zachęcił go do przystąpienia do kółka [ministranckiego](#), którego stał się prezesem. Katecheta ten miał znaczny wpływ na rozwój duchowy młodego Karola Wojtyły. Jednym z nauczycieli Karola Wojtyły i jego wychowawcą był Mirosław Moroz (1893–1940), w 1940 zamordowany w [Katyniu](#)^[15].
- Podczas nauki w gimnazjum Karol zainteresował się [teatrem](#)^[2] – występował w przedstawieniach Kółka Teatralnego stworzonego przez polonistów z wadowickich gimnazjów: żeńskiego im. Michaliny Mościckiej i męskiego im. Marcina Wadowity.

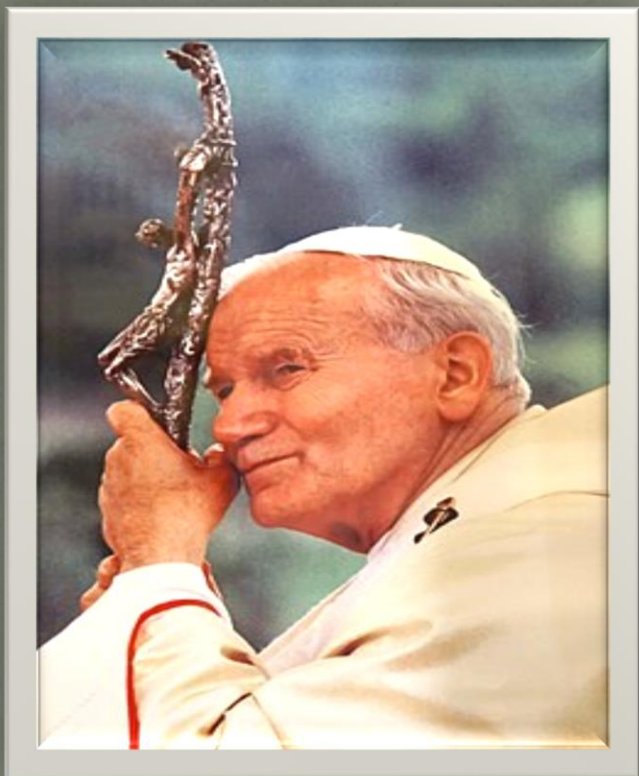
Zamachy na Jana Pawła II

13 maja 1981, podczas [audiencji generalnej](#) na placu św. Piotra w Rzymie o godzinie 17:19, Jan Paweł II został postrzelony przez tureckiego zamachowca [Mehmeta Alego Ağca](#)^[1]. Jak ustalili śledczy, chwilę wcześniej Ali Ağca mierzył w jego głowę, jednak Jan Paweł II schylił się wtedy do małej dziewczynki (Sara Bartoli) i wziął ją na ręce. Zamachowiec opóźnił oddanie strzału prawdopodobnie dlatego, że dziewczynka, którą papież trzymał na rękach, lekko przysłoniła go, co uniemożliwiło zamachowcowi dokładne wycelowanie. Ranny papież osunął się w ramiona stojącego za nim sekretarza, [Stanisława Dziwisza](#). Ochrona przewiozła Jana Pawła II do polikliniki [Gemelli](#), gdzie poddano papieża sześciogodzinnej operacji. Papież wierzył, że swoje ocalenie nie zawdzięczał tylko szczęściu – wyraził to słowami: „Jedna ręka strzelała, a inna kierowała kulę”^[2]. Zamach miał miejsce 13 maja, podobnie jak pierwsze objawienie [Matki Boskiej](#) w [Fátimie](#) w 1917^[3]. Jan Paweł II spędził na rehabilitacji w szpitalu 22 dni. Później wielokrotnie cierpiał z powodu różnorodnych dolegliwości, będących następstwem postrzału.

Dokładnie rok później papież udał się do Fatimy, by podziękować [Niepokalanemu Sercu Maryi](#) za uratowanie go od śmierci^[3]. Został wówczas zaatakowany bagnetem przez [Juana Marię Fernández y Krohna](#), lecz nie odniósł poważnych obrażeń

Pielgrzymki

Charakterystycznym elementem pontyfikatu Jana Pawła II były podróże zagraniczne. Odbił ich 104, odwiedzając wszystkie zamieszkane kontynenty^[42]. W wielu miejscach, które odwiedził, nigdy przedtem nie postawił stopy żaden papież. Był m.in. pierwszym papieżem, który odwiedził [Wielką Brytanię](#) (od 1534 [Kościół Anglii](#) nie uznaje władzy zwierzchniej [Stolicy Apostolskiej](#)), jest też pierwszym w historii papieżem, który odwiedził [Biały Dom](#)^[43] oraz jest też pierwszym papieżem, który odwiedził [Sejm RP](#)^[44]. Mimo wielu zabiegów nie udało mu się jednak odbyć pielgrzymki do [Rosji](#), prawdopodobnie ze względu na niechęć ze strony [patriarchatu moskiewskiego](#), który zarzuca Watykanowi [prozelityzm](#).

Jan Paweł II jako papież najwięcej razy odwiedził m.in. [Polskę](#) (9 razy), [USA](#) (7 razy), [Francję](#) (7 razy) oraz spotykał się z młodzieżą na [Światowych Dniach Młodzieży](#) (9 razy).

Choroba

- Jan Paweł II od 1992 cierpiał na postępującą [chorobę Parkinsona](#). Mimo licznych spekulacji i sugestii ustąpienia z funkcji, które nasilały się w mediach zwłaszcza podczas kolejnych pobytów papieża w szpitalu, pełnił ją aż do śmierci. W lipcu 1992 przeszedł operację w celu usunięcia guza [nowotworowego](#) na [jelicie grubym](#). Jego długoletnie zmagania z chorobą i ze starością były osobistym przykładem głoszonych na ten temat poglądów, w których podkreślał godność ludzkiego cierpienia i odnosił je do męki [Chrystusa](#). 13 maja 1992 papież, w 11. rocznicę zamachu, ustanowił [Światowy Dzień Chorego](#).
- Nagłe pogorszenie stanu zdrowia papieża rozpoczęło się 1 lutego 2005. Przez ostatnie dwa miesiące życia Jan Paweł II wiele dni spędził w szpitalu i nie udzielał się publicznie. Przeszedł [grypę](#) oraz zabieg [tracheotomii](#), wykonany z powodu [niewydolności oddechowej](#)^[45].
- W czwartek 31 marca tuż po godzinie 11, gdy Jan Paweł II udał się do swej prywatnej kaplicy, wystąpiły u niego silne [dreszcze](#), ze [wzrostem temperatury ciała](#) do 39,6 °C. Był to początek [wstrząsu septycznego](#) połączonego z zapaścią sercowo-naczyniową. Czynnikiem wywołującym była [infekcja dróg moczowych](#) w osłabionym chorobą Parkinsona i niewydolnością oddechową organizmie

Śmierć

- Uszanowano wolę papieża, który chciał pozostać w domu. Podczas mszy przy jego łożu, którą Jan Paweł II [koncelebrował](#) z przymkniętymi oczyma, kardynał [Marian Jaworski](#) udzielił mu [sakramentu namaszczenia](#). 2 kwietnia, w dniu śmierci, o godzinie 7:30 rano, papież zaczął tracić przytomność, a późnym porankiem przyjął jeszcze watykańskiego sekretarza stanu kardynała [Angela Sodano](#). Później tego samego dnia doszło do gwałtownego wzrostu temperatury. Około godziny 15:30 bardzo słabym głosem papież powiedział: *Pozwólcie mi iść do domu Ojca*. O godzinie 19 wszedł w stan [śpiączki](#), a monitor wykazał postępujący zanik [funkcji życiowych](#). Osobisty lekarz papieski [Renato Buzzonetti](#) stwierdził śmierć papieża Jana Pawła II o godzinie 21:37 czasu miejscowego, a [elektrokardiograf](#) wyłączono po 20 minutach od tej chwili. Zmarł po zakończeniu [Apelu Jasnogórskiego](#), w [pierwszą sobotę miesiąca](#) i wigilię [Święta Miłosierdzia Bożego](#), w 9666. dniu swojego pontyfikatu^[42]. Informację o śmierci papieża podał na placu świętego Piotra dotychczasowy abp [Leonardo Sandri](#), mówiąc: *Najdrożsi bracia i siostry, o godz 21.37 nasz ukochany Ojciec Święty powrócił do Domu Ojca. Módlmy się za niego*^[46]. W ciągu ostatnich dwóch dni życia nieustannie towarzyszyli mu wierni z całego świata, śledząc na bieżąco wiadomości dochodzące z Watykanu oraz trwając na modlitwie w jego intencji^[47].
- Po otrzymaniu zgody kardynała [kamerlinga Eduarda Somalo](#)^[b] 3 kwietnia 2005 zabalsamowane^[48] ciało Jana Pawła II umieszczono na katafalku, ubrano w ozdobne szaty papieskie i wystawiono na widok publiczny w Sali Klementyńskiej Pałacu Apostolskiego. Następnego dnia zostało przeniesione do [Bazyliki Świętego Piotra](#), dostępne dla delegacji państwowych i pielgrzymów przybyłych na obrzędy pogrzebowe.

Pogrzeb

Pogrzeb Jana Pawła II odbył się w piątek 8 kwietnia 2005. Trumnę z prostych desek z drewna [cypryskiego](#) (symbolu nieśmiertelności) ustawiono wprost na rozłożonym na bruku [placu św. Piotra](#) dywanie. Mszy świętej koncelebrowanej przez kilka tysięcy kardynałów, arcybiskupów, biskupów i patriarchów [katolickich Kościołów wschodnich](#) przewodniczył [dziekan kolegium](#), kardynał [Joseph Ratzinger](#) (który 11 dni później został następcą zmarłego papieża)^[12]. Uczestniczyło w niej na placu św. Piotra ok. 300 tysięcy wiernych oraz 200 prezydentów i premierów, a także przedstawiciele różnych religii światowych, w tym duchowni [islamscy](#) i [żydowscy](#)^[49]. Wielu zgromadzonych na uroczystości ludzi miało ze sobą transparenty z włoskim napisem [santo subito](#) („święty natychmiast”). W całym Rzymie przed ekranami rozstawionymi w wielu miejscach miasta zgromadziło się 5 mln ludzi, w tym ok. 1,5 mln Polaków¹

Jan Paweł II
Wielki Polak żyje nadal wśród nas...

Dziękuję za obejrzenie prezentacji !
Mam nadzieję, że się podobało 😊